

[J. O. Krag.]

Når jeg siger dette i dag, er det for at advare regeringen mod at fortsætte med de arbejdsvilkår. Folketinget tåler det simpelt hen ikke, folkestyrets anseelse tåler det ikke. Man kan spørge, om det er at bruge for stærkt et ord at kalde arbejdet herinde, kalde lovjaskeriet for skandaløst. Det er et meget stærkt ord. Men det er en betegnelse, som regeringsbladet Berlingske Tidende anvender i sin ledende artikel for 29. maj. Det er, siger bladet:

„skandaløst, at arbejdets afvikling inden sommerferien skal foregå under sådanne omstændigheder, thi der har været god tid siden oktober i fjor til at tilrettelægge terminderne for arbejdets afvikling. Regeringen må bære et hovedansvar for, at tilrettelæggelsen ikke har været bedre.“

Her tror jeg imidlertid, at Berlingske Tidende er en lille smule naiv. Visselig er ministrene usikre og dårlige planlæggere, men hovedårsagen til miseren er politisk. Det, de tre regeringspartier gennem svære skærmydsler er blevet enige om indbyrdes, er så let forgængeligt, så skørt, så lidet holdbart, at regeringen ikke kan eller vil udsætte det for en virkelig forhandlings belastninger. Derfor undgår regeringen bevidst en forsvarlig behandling, derfor reduceres det danske folketing til et ekspeditions-kontor, og derfor reduceres vort folkestyre til en formssag.

Denne slette behandlingsform føres nu videre over for kommunerne. Henved 10.000 kommunalfolk det ganske land over skal nu sætte sig ind i de mange udviklede og nye bestemmelser. I september skal budgetterne for 1970-71 være afsluttet. 1.000 kommuner skal reduceres til 400 kommuner. De mange store, uhyre store, problemer i forbindelse med sammenlægningerne skal også klares af vore kommunalfolk, og de har jo flere problemer at slås med. Tænk, hvilke byrder og besværligheder kreditrationeringen har kastet ud over kommunerne, tænk, hvad diskontoforhøjelsen betyder af finansiel belastning for vore kommuner. Endelig skal kommunerne også bære en del af byrderne ved at gennemføre kildeskatten fra 1. januar 1970. Det håber vi da stadig væk er gennemførelsesdatoen. Jeg vil endnu en gang advare mod for-

slagenes vedtagelse. Det vil tjene folketingets omdømme bedst, hvis vi udsætter den, og jeg er ikke i tvivl om, at vore kommunalfolk landet over ville modtage budskabet om en udsættelse med tilfredshed.

Sigsgaard: Hr. Morten Lange sagde, at den behandling, som disse forslag har fået, er uden sidestykke. Der må jeg være lidt uenig; desværre synes jeg ikke, at den behandling er uden sidestykke. Vi er i denne sag som i så mange andre sager i den situation, at der ikke har været alternative muligheder at tage stilling til fra regeringens side. Der har været mange tanker fremme fra mange forskellige sider, men regeringen har fra første færd stilet mod én bestemt løsning og ganske enøjet krævet den gennemført uden mindste hensyntagen til andre ideer, til forslag, til ændringer osv.

Fra anden side foreligger der derimod alternativer. Fra alle tre oppositionspartier ligger der alternative skitser til denne lovgivning, mere eller mindre gennemarbejdede skitser; i forhold til, hvad der er sædvanligt, vil jeg sige forholdsvis gennemarbejdede skitser, hvor ideen i hvert fald er helt klar, og hvor detaljen også i mange henseender er kommet med. Sådanne alternative skitser ligger der. De har været omtalt her i tinget mange gange igennem de seneste måneder, men det har ikke været muligt at få dem undersøgt. Det har ikke været muligt at få dem reelt behandlet. De er fejlet til side af regeringspartierne. For mit eget partis skitser vedkommende har det end ikke været muligt at få den kommenteret. Det har ikke været muligt at få fremprovokeret et eneste argument imod den fra regeringspartiernes side.

Derfor er jeg enig i konklusionen fra hr. Morten Langes side, at det er en uforsvarlig afgørelse, der træffes her i dag om disse lovforslag, men jeg er ikke enig i, at afstemningen er svær. Jeg synes, at det er en enkel og let afstemning, selv om der er mange lovforslag, simpelt hen fordi hovedindholdet af det, vi her skal vedtage, den væsentlige betydning af det, er, at det stykke klassepolitik, der i dag føres over de kommunale skatter, over kommunernes økonomi, skal videreføres. Det forhold, at der er lave skatter for de velstillede rundt omkring og høje skatter for de fleste af de